

1 KDYSI A NEDÁVNO / sešit 3 / 2012
rediguje Jiří J. K. Nebeský
Třída 1. máje 1623, 753 01 Hranice
web: www.nedavno.cz
e-mail: redakce@nedavno.cz
typografie: Tichý typ
jazyková korektura: Kateřina Scheeová
vydalo nakladatelství Tichý typ
roku 2012 v Hranicích
s finanční podporou
Města Hranice
a Olomouckého kraje
náklad: 1000 ks
evidence periodického tisku:
MK ČR E 19117
ISSN 1804-0659
ISBN 978-80-903768-8-5

vydání sborníku umožnili:

NEJPRVE O TOM, CO V TOMTO SVAZKU KDYSI a NEDÁVNO *nenajdete*. V obavách o dostatek příspěvků jsem se v červnu 2012 pustil do edice rukopisu Karla Rosenbau-
ma *Památný záznam o tragickém osudu židovstva z hranického okresu za německé okupace* (1957) a shodou okolností to bylo 22. června přesně sedmdesát let od deportace hranických Židů z Hranic. Nakonec se připravený text do tohoto sešitu nevešel (snad příště), ale výročí si zmínku zaslouží. Tím spíš, že v místním tisku se o něm neobjevil ani řádek.

Tak jako obálka prvního sešitu (fotografie z generální stávky roku 1989) nezáměrně předjímal dvojici textů o Listopadu 89 v čísle druhém, tak i letos dochází k podobné původně nezamýšlené vazbě – hraničník hranických c.k. vojenských ústavů u popelnic rodinného domu (mnozí čtenáři jej na první pohled považovali za židovský náhrobek) anticipoval téma dvojice článků z tohoto třetího svazku. Je trochu paradoxní, že tyto nové podněty (ovšem na základě staré literatury!) k bádání o tématu místních vojenských ústavů přicházejí až po vydání výpravné monografie, k jejíž koupi lákáme reklamou na obálce. Ale historické bádání je vlastně nekonečným řetězem objevování, zapominání a znovunalézání. Fakta nevymýšlíme, jen znovu objevujeme. Ovšem interpretace by měla být nová.

Ocenění textů je na čtenářích, jako redaktor bych rád vyzdvihl text Tomáše Pospěcha o poválečné hranické architektuře, který pokračuje v tématu jeho objevené knihy *Hranická architektura 1815–1948* (2000) a vedle toho bych neskromě upozornil na vlastní badatelský vklad, jímž je úvodní pojednání o Kláře S. – hranické ženě z přelomu 18. a 19. století, která svým zvláštním chováním zaujala spisovatele Josefa H. A. Gallaše natolik, že její osudy zachytil v půvabné povídce s výmluvným názvem *Klára Sládečková, obyvatelka hřbitova po 15 let*. Už samo hledání Gallašova rukopisu se změnilo v malé dobrodružství a odhalování historických rozměrů popisované „duchem pošlé osoby“ bylo skoro fascinující. Snad bude aspoň trochu podobný i Váš čtenářský dojem.

JIŘÍ J. K. NEBESKÝ